

אף על פי

פרק חמישי כתובות

נמ

עין משפט
נר מצוה

נא א ב מו"י פ"ב מה' מדי' ה' י סג' לז"ן רמב עושי' יד' ס"י לר' סו"ע וטושי' ה"ע ס"י פ"א טע"ו ז :
נב ג מ"י פ"ו מה' ערבו' ה' ט :
נב ד מ"י ט"ו ט"ו :
נב ה מ"י ט"ו ט"ו :

מוזנות שכיח ומעשה ידים שכיח ומותר לא שכיח . מעשה כסף קי"ן ומעשה ידיה קי"ן כדחנן (לקמן דף סד) : מה היא עושה משקל חמשה סלעים : וסא עלם קמני . במתני' : ומה היא עושה לו . ומדפריש בטר מעשה ידיה ומה היא עושה לו מכלל דרישא במעשה ידיה איירי ולא במותר : שמי . קשה לטווחו ויחר מן הערב : כפי קאמר . [לעולם במותר איירי ברישא והכי קאמר] . סיפא ומה היא עושה לו עיקר דגדע מותר מאי ניהו : משקל חמשה סלעים . סלע של יאודה כפליים במשקל סלע של גליל : מ' אמר שמואל פני . והאמר שמואל לעיל במותר לאחר מיתה פלוגי ועלה ח"ר יוחנן הסנדלר "מולין" ואע"פ דהשתא לדידיה הוא אלמא שמואל דר' יוחנן משום דבר שלא בא לעולם הוא שערין לא ממה ואין לו רשות במותר האולי ואינו מעלה לה מעה כסף, ובהא אמר שמואל הלכה : וספסן קונם שאני עושה לפיך . מה שאני עושה יהיה קונם לפיך יהי ענין ההקדש מליגותו לו : אינו לריך להפסיק נדר זה שאין כח להקדישו לפי שהוא שלו : שמה תעדיף עליו . יוטר ממה שפסקו לה חכמים משקל חמשה סלעים דמוטר זה אינו שלו ויכולה להקדישו : ר' יוחנן בן גורי אומר : אף עיקר מעשה ידיה לריך הפרה : שמה יגרשנה . ויהא הנדר חל , משגרשנה אינה משועבדתו למעשה ידיה : וסא אפורס לחזור לו . לפי שנאמר מעשה ידיה עליו ואי אפשר לו ליזכר שלא חטמונו ולא תאשה וכל שאר מלאכות השנויות במשנתנו שהאשה עושה לבעלה : ואמר שמואל סלעס כו' . אלמא לכשיגרשנה חל הנדר אלמא חרם מקדיש דבר שלא בא לעולם שערין לא גירשה : פי' אפר שמואל "סלעס כו' יוחנן בן גורי" להעדרה . קאמר כלומר הלכה דייפר * ולא מטעמיה דחילו לר' יוחנן עיקר מעשה ידיה לריך הפרה ולשמואל משום העדפה שמו תעדיף על הרחי' הוא דאמר יפר, והשתא נמי הוה מלי לאקשויי סוף סוף לא בא לעולם דהא לא נעשה, אלא חקשי ליה קושיא אחריתא : אין סלעס כס"ק . דאמר "אין ריך להפסיק אלא יפר : אלא אמר רב יוסף . לעולם הלכה ומטעמיה קאמר ומשום שמה יגרשנה : ושאני קונמוס . הקדש שאינו הקדש לכל אלא על ארס אחד בלשון קונם : מסוך . שהוא תופס במקום שאין סחם הקדש תופס שארס אוסר פירות חבירו עליו ואומר קונם פירות פלוגי עלי' ופספס בקדש אין ארס מקדיש דבר שאינו שלו הלכך ארס אוסר עליו נמי דבר שלא בא לעולם אבל מתני' במקדיש הקדש גמור איירי ואינו ממחר הקדש כקונם : אמר ניש אבני . ומה ראייה

קונם שאני עושה לפיך . אפילו גרסי' שאינו לא הוי דבר שאין בו ממש דהא חנן בפי' בחרה דגדריס (דף פא) : קונם שלא חנן חנן לפני בקרך אינו יכול להפסיק : אינו לריך להפסיק . במעלה לה מוזנות ומענה כסף איירי ולכך אינו לריך להפסיק שהמוטר הכל שלו ואם משום העדפה שעל ידי הדחק גם היא שלו ואין לפרש טעם דלון לריך להפסיק משום דלון ארס מקדיש דבר שלא בא לעולם דאם כן בחנם נקט מה שאני עושה לפיך דליחסי מקדיש ידי עלמו : רבי עקיבא אומר יפר . ודקסבר דהעדפה שעל ידי הדחק הוי לאשה כדאמרין בריש מיליתא האשה (לקמן סי' וסא) ואל"ת והיאך יכול להפסיק והא אין זה מדברים שבזיו לבניה וי"ל דחשיב בזיו לבנה לפי שאינו יכול ליזכר וליקח ממש בזמנוס ארס הראוי לו ולהניח שאינו ראוי לו אל"ץ גם חלקה משועבד לו שילקח בהם קלקע והוא יוכל פירות ואל"ת ארס כן איך יכולה להדירו כיון דמשועבדת ליה דאלמנה רבנן לשעבודיה דבעל כדאמר בסמוך וי"ל דדוקא בעיקר מעשה ידיה הוא דאלמנה שהם לבעל לגמרי אבל הכא דלאו ידיה ניהו אלא לפירות בעלמא לא אלמנה :

מוזנות תחת מעשה ידיה ומענה כסף תחת מותר, וכיון דלא קא הויב לה מעה כסף, מותר לדידה הוי רב אלא בר אהבה סבר **תקנו מוזנות תחת מותר ומענה כסף תחת מעשה ידיה** וכיון דקא הויב לה מוזני מותר = דידיה הוי ובמאי קמיפלוגי? **מר סבר מידי דשכיח ממידי דשכיח ומ' סבר מידי דקייץ ממידי דקייץ** **מתני' תתקנו מוזנות תחת מעשה ידיה אינא תחת מותר מעשה ידיה ואם אינו נותן לה מעה כסף לצורכה מעשה ידיה שלה אינא מותר מעשה ידיה שלה קמיה עליה קמיה היא עושה לו משקל חמש סלעים שתי בתורה כפי קאמר מעשה ידיה כמה הוי לדיע מותר ידיה כמה משקל חמש סלעים שתי בתורה שהו עשר מעשה בגליל * אמר שמואל הלכה כרבי יוחנן הסנדלר, וכו' אמר שמואל הכי וההנין קונם שאני עושה לפיך אינו צריך להפסיק, רבי עקיבא אומר יפר שבמא תעדיף עליו יחר מן דראוי לו רבי יוחנן בן גורי אמר יפר שמה יגרשנה ותהא אפורה לחורבן ואמר שמואל הלכה כרבי יוחנן בן גורי, רבי יוחנן הסנדלר, וכו' אמר שמואל הלכה כרבי יוחנן בן גורי, להעדפה, ולימא 'הלכה כרבי יוחנן בן גורי להעדפה' א' נמי אין הלכה כהנא קמא א' נמי הלכה כרבי עקיבא אלא אמר רב יוסף הוננו מיתאמרת שאני קונמוס מותר שארס אוסר פירות חבירו עליו, אדם מקדיש דבר שלא בא לעולם, אמר ליה אבני בשלמא אדם אוסר פירות חבירו עליו שכן אדם אוסר פירות חבירו על חבירו, יאמר דבר שלא בא לעולם על חבירו שכן אין אדם אוסר פירות חבירו על חבירו, * אלא אמר רב הונא בריה דרב יהושע באומרת יקדישו ידי לעושיהם ידיים איתנהו בעולם, וכו' קאמרה הכי מי מקדיש? הא משעבדא ליה? דאמרה לבי מיגרשה? * איבא מידי דאילו השתא לא קדיש ולקמיה קדיש? אפ' רבי אלעאי אלמא לא אילו 'האומר לחבירו ישרה זו שאני מוכר לך לבשאתקנה ממך תיקדש' מי לא קדשה בתקנה לה רבי ירמיה מי דמי: החם בידו להקדישה הכא אין בידה לגרש את עצמה הא לא דמיא אלא לאומר לחבירו ישרה זו שמכרתי לך לבשאתקנה ממך תיקדש' דלא קדשה חסד' לה רב פפא מי דמי? תתם גרפאופירות בידא דלוקח הכא גופה בידה הוא הא לא דמיא אלא 'לאומר לחבירו ישרה**

שמה יגרשנה כו' . ואם תאמר ולרב דאמר יכולה אשה שהאמר לבעלה איני ניזונת ואיני עושה למה עליו למקנת שמה יגרשנה לימא שמה תאמר איני ניזונת ואיני עושה וי"ל דהא לא שכיח שמהא אומרת כן : כ' אמר שמואל הלכה כרבי יוחנן בן גורי להעדפה . פירוש הקונטרס מנומנס כמו שפירש בעלמו וגרסא לר"ם דהכי פירושו להעדפה דסבר לה שמואל כרבי יוחנן בן גורי בזה דהעדפה לבעל ובתר הכי גרסי' וגימא הלכה כהנא קמא אי נמי אין הלכה כרבי עקיבא וכן פירש ר"ח :

בשלמא חרם אוסר פירות חבירו עליו שכן אוסר פירותיו על חבירו. פירוש דהתם אוסר משום דלחוד מוסן ברשותו יאסור דבר שלא בא לעולם על חבירו שאין לא זה ולא זה ברשותו שכן אין ארס אוסר פירות חבירו על חבירו לפי ששניהן אינם ברשותו :

לבשאתקנה ממך כו' . קאמר לכשאתקנה והכא לא קאמרה לכשאתגרש אין גרשה לו לחלק : **הכא** אין בידה לגרש עלמה . תימא דהא בידה לומר איני ניזונת ואיני עושה ויש לומר דרואה ליישב גם אליבא דריש לקיש :

פירות חבירו עליו לכתן שכן פירות חבירו על חבירו, דעכשו היא משועבדת לו למעשה ידיה ואינה ראויה להתפסו בקונם ולכשיגרשנה קאמר דחיל ועוד שערין לא נעשית המלכה עד לאחר גירושין ותורה : בשלמא ארס אוסר פירות חבירו עליו . בקונם שהרי ארס אוסר פירותיו על חבירו בין בלשון קונם לחבירו לבדו בין שהקדישו סחם הקדש גמור : יאמר דבר כו' . במתניה : דבר שלא בא לעולם . לא המלכה בזה ולא הרשות בזה לידה להתפס עד שתגרש: שכן אין ארס כו' . שהמלכה כתי' שבאח לעולם ועל הגירושין שלא בזה קא מסיק ואולי ומתניהון באומר על חבירו לומר קונם פירותיך עלי: באומרת יקדישו ידי כו' . שהמלכה כתי' שבאח לעולם ולא על הגירושין שכן בזה קא מסיק ואולי ומתניהון באומר מעשה ידיה הקדש : ומי איבא מידי כו' . כלומר תירצת לא בא לעולם דמלכה, לא בא לעולם דגירושין לא תירצת דחילו השתא לית לה רשותא לאקדושיה והכי קדיש לקמיה : אלמא לא . במתניה : מי לא קדשה . ארס מכרה וחור ולקחה : ביזו להקדישה . שהרי עכשו שלו וכי הכי דחילו אקדשה השתא קדשה כי אמר נמי תיקדוש לקמיה קדשה : הא לא דמיא . מסקנא דקושיא היא : ספס . גבי מכרתי לך אין לו עכשו בה לא נוף ולא פירות ואין ארס מקדיש דבר שאינו שלו : ספס גופה בידה הוא . והרי יקדישו גדי אמרה : הא לא דמיא . מסקנא דהתקפיה היא : לא

[עליו מן : נתן] ←
לקמן סד :
לקמן ס"ו :
[פי' תוס' יבמות ס"ו ד"ה ז' וז' קדושין ס"ג יבמות כ"ג לקמן ס"ו ע"י מדי' פ"ה]

[מדי' ס"ו]

[מדי' ס"ו]

[מדי' ס"ו]

[מדי' ס"ו]

[מדי' ס"ו]

[מדי' ס"ו]

[מדי' ס"ו]

נמ
נא א ב מו"י פ"ב מה' מדי' ה' י סג' לז"ן רמב עושי' יד' ס"י לר' סו"ע וטושי' ה"ע ס"י פ"א טע"ו ז :

נב ג מ"י פ"ו מה' ערבו' ה' ט :

נב ד מ"י ט"ו ט"ו :

נב ה מ"י ט"ו ט"ו :

נב ו מ"י ט"ו ט"ו :

נב ז מ"י ט"ו ט"ו :

נב ח מ"י ט"ו ט"ו :